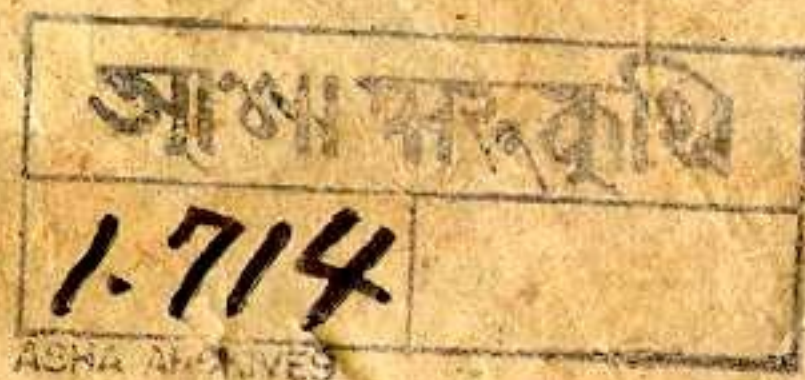

दादा परमेश्वरी कवच

दादा परमेश्वरी कवच

श्रीगणेशायनमः॥ अथ नित्यकृत्यम्॥ प्रातरुत्थाय गणसङ्ख्या
दिकं विधाय॥ गुरुर्वृत्ता गुरुर्विष्णुर्गुरुर्देवो महेश्वरः॥ गुरु
रेकं परं वृत्ततस्मै श्रीगुरवे नमः॥ १॥ अखण्डमखण्डलाक
रं व्यापयेत्तत्र चरन्॥ तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्रीगुरवे
नमः॥ २॥ अज्ञानतिमिरांधस्य ज्ञानं जनशलाकया॥
वक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः॥ ३॥ द्विभुजं द्वि
नेत्रं प्रसन्नवदनं श्रीगुरुं स पुत्रकलत्रं ध्यायेत्॥ इति शु

हं ध्यात्वा ॥ श्रीवेष्टदेवतास्मरणम् ॥ हृदये अष्टपत्रकमलं स्मृत्य
कर्णिकायां सहस्रभुजां सहस्रवदनां सहस्रवरणां सहस्रनयनां
दिव्यायुधोदिव्यवस्त्रादिव्यभूषणां सहस्रशक्तियुक्तां त्रिगुणा
विलसितां परमेश्वरीं ध्यात्वा मनसा संभृतैर्लेपयिष्ये तत्त्वं ग
न्धं कल्पयामि ॥ हं आकाशतत्त्वं पुष्पं कल्पयामि ॥ यं वायुतत्त्वं
धूपं कल्पयामि ॥ रं तेजस्तत्त्वं दीपं कल्पयामि ॥ वं अमृतात्मकं
नैवेद्यं कल्पयामि ॥ सं सर्वशक्तिकत्वं ताम्बूलं कल्पयामि ॥ ६

निमानसैः सम्पूज्यस्तुतिं पठेत् ॥ प्रातः स्मरामि शरीरं दिन्दुकरो
ज्ज्वलात्पांसदत्तवन्मकरकुसुमलहारभूषाम् ॥ दिव्यायुधैर्जितसु
नीलसहस्रहस्तारक्तोत्पलैर्हृविपदाञ्जयुगां परेशीम् ॥ १ ॥ प्रातर्नमो
मिमहिषासुरवसुदमुसुदनिर्यत्प्रवसुदनरवसुदननर्मक्षाम् ॥ व
ह्नादिदेवमहदापदपोहशीलां देवीं समस्तसुरमूर्तिमनेकरूपाम्
२ ॥ प्रातर्भजामि भजतामभिलाषदात्रीं धात्रीं समस्तजगतां दुरिताप
हन्त्रीम् ॥ संसारबन्धनविमोचनहेतुभूतां मायां परामनधिगम्य पर

स्यविहोः ॥ ३ ॥ इति स्तुतिं पठित्वा भूमिं प्रणाम्य बहिर्गच्छेत् ॥ शौ
चं विधाय दन्तधावनं कुर्यात् ॥ गण्डद्यादिकं विधाय ॥ स्ना
नं स्नानार्थं जलमानीय जले अंकुशमुद्रया तीर्थमावा
ह्य ॥ तत्र मन्त्रः ॥ गंगे वयमुते वैव गोदा वरिसरस्वति ॥ न
र्मदे सिन्धुका वोरि जले स्मिन्मन्त्रिधिं कुरु ॥ इति तीर्थ
मावाह्य ॥ अष्टवारं मूलमन्त्रं जपित्वा ॥ अद्येह मम स्वे
ष्टदेवता प्रीतये स्नानमहं करिष्ये ॥ इति संकल्प्य ॥ स्नात्

नं कुर्यात् ॥ स्नानान्ते सूर्यमण्डलस्थायै स्वेष्टदेवतायै
अर्घ्यं नमः ॥ इत्यर्घ्यं दत्त्वा ॥ वस्त्रं त्यक्त्वा ॥ पवित्रवस्त्रं परि
धाय ॥ आसने स्थित्वा ॥ न्यासध्यानपर्वकं देवीं जयेत् ॥ पाश
मुद्रां ॥ अंकुशमुद्रां ॥ पुस्तकमुद्रां ॥ अक्षमुद्रां ॥ गोरजनमु
द्रां ॥ मत्स्यमुद्रां ॥ योनिमुद्रां प्रदर्श्य ॥ स्तोत्रकवचादिकं प
ठेत् ॥ अष्टांगपातं प्रणामेत् ॥ इति प्रातर्नित्यकृत्यम् ॥ ॥ ॥

श्रीगणेशायनमः॥ कल्पागाह्यिभिरिवामृतपुरिता
भिर्लक्ष्मीः स्वयंवरणमंगलदीपिकाभिः॥ सेवाभिरंवत
वपादसरोजमूलेनाकारिकिमनसिभक्तिमतांजनाना
म्॥ १॥ एतावदेवजननिस्थहरणीयमास्तेत्वद्दन्दनेयुस
लिलस्थसरोजनेत्रे॥ सान्निध्यमुद्यदरुणां वृजसोदरस्य
त्वद्विग्रहस्यमुधयापारयापुतस्य॥ २॥ ईषत्यभावकलु
षाः कतिनामसंतिवह्नादयः प्रतिदिनंप्रलयाभिभूताः॥

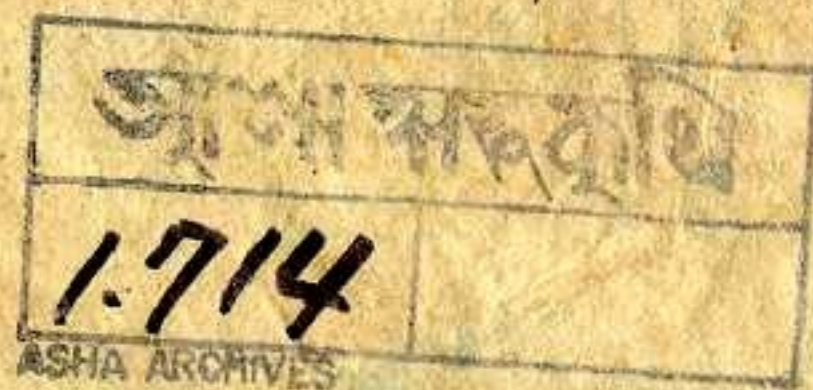
एकः स एव जननिस्थिरसिद्धिरास्तेयः पादयोस्तव सकृत्
त्परातिं करोति॥ ३॥ लब्ध्वासकृत्त्रिपुरसुन्दरितावकीर्तनं का
रुण्यकंदलितकान्तिभरंकटाक्षम्॥ कंदर्पभावसुभगा
स्त्वयिभक्तिभाजसंमोहयंतितरुणीभुवनत्रयेषु॥ ४॥
ह्रींकारमेवतवनामगृणांतिदेवामातस्त्रिकोणानिल
येत्रिपुरेविनेत्रे॥ तत्संस्मृतौ यमभटाभिभवं विहाय दी
व्यंतितन्दनवनेसहलोकपालैः॥ ५॥ हंतुः पुरमधिगणं

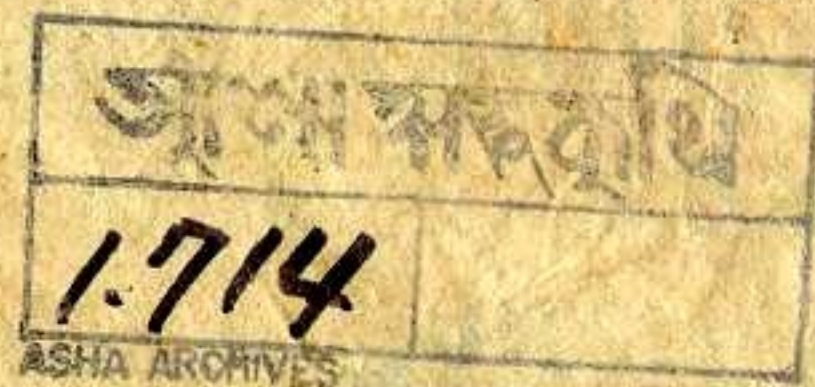
परिपूर्णमानः कूरः कथं न भविता गरलस्य वेगः ॥ आम्वा
सनाय यदि मातरि दंतवाहं देहस्य शम्भुदम् तापुत
शीतलस्य ॥ ६ ॥ सर्वज्ञतां सदसिवाक्यतितां प्रसूते देवि
त्वदंघ्रिसरसीरुहयोः प्रणामः ॥ किंचित्स्फुरन्मुकुटमु
ज्ज्वलमातपत्रंदेवामरेव महतीं वसुधां ददाति ॥ ७ ॥ क
ल्पदुर्मेरुभिमतप्रतिपादनेषु कारुस्य वारिधिभिरं वभ
वत्कटाक्षैः ॥ आलोकय त्रिपुरसुन्दरि मामनाथं त्वय्ये

वभक्तिभरितं त्वयि बहुदृष्टिम् ॥ ८ ॥ हंते तरेष्वपि निधा
य मनां सिवान्ये भक्तिं वहंति किल मा परदेव तेषु ॥ त्वा
मेव देवि मनसा ह मनुस्मरामित्वा मेव नो मिशरं गंजन
नित्वमेव ॥ ९ ॥ लक्ष्मेषु सत्त्वपितवाक्षि विलोकनाना
मालोकय त्रिपुरसुन्दरि मां कदाचित् ॥ नूनं मया वस
दृशी करणौ कपात्रं जातो जनिष्यति जनो न च जायते
वा ॥ १० ॥ ह्रीं ह्रीं मिति प्रतिदिनं जपतां तवाख्या किं ना

मदुर्लभमिहविप्राधिवासे॥ मालाकिरीटमदवारणा
माननीयातान्सेवतेमधुमतीस्वयमेवलक्ष्मीः॥११॥
संपत्कराशिसकलेन्द्रियतन्दनानिसाम्राज्यदानकु
शलानिसरोरुहाक्षि॥ त्वद्वन्दनानिदुरिताहररोगघना
निमामेवमातरनिशंकलयंतुतान्यम्॥१२॥ कल्पोपसं
हरणकल्पितताम्रवस्यदेवस्यखसडपरशोःपरभैर
वस्य॥ पाशंकुशैक्षवशरासनपृष्ठवाराणासासाक्षि

शीविजयतेतवमूर्तिरेका॥१३॥ लग्नसदाभवतुमात
रिदंत्वदीयंतेजःपरंवहलकुंकुमपंकशोणम्॥ भास्व
त्किरीटममृतांशुकलावतंसंरूपंत्रिकालमुदितं
पामामृताक्तम्॥१४॥ ह्रींकारत्रयसंपुटेनमहतामंत्रे
णामन्दोपितंस्तोत्रंयःप्रतिवासरंतवपुरोमातर्जपेत्
मंत्रवित्॥ तस्यक्षोणिभुजोभवन्तिवसगालक्ष्मी
श्चिरस्थायिनी॥ वाराणीनिर्मलमूर्तिभावभरिता

जागर्ति दीर्घयशः॥ १५॥ इति ब्रह्मविरचितं कल्पारणीस्तोत्रं संपूर्णम्
॥ ॥ अथ कवचम् ॥ देव्युवाच ॥ देवदेव महादेव भक्तानां प्रीतिवर्द्ध
न ॥ सुवितं यन्मया देव्याः कवचं कथयस्व भो ॥ १॥ श्रीदेव उवाच ॥
शृणु देवि प्रवक्ष्यामि कवचं देवदुर्लभम् ॥ अप्रकाश्यं परं गुह्यं सर्व
राभिष्टुमिदमे ॥ २॥ कवचस्य ऋषिर्देवि दक्षिणा मूर्तिरव्ययः ॥ छन्दः
पंक्तिः समुद्दिष्टो वाक्तात्रिपुरसुन्दरि ॥ ३॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां विनि
योगस्तु साधने ॥ वाग्भवं कामराजं च शक्तिवीजं प्रभावितम् ॥ ४॥ वा

भवंपातुशिरसिकामाजंसदाहृदि॥शक्तिवीजंसदापातुनाभिं
गुह्यं वपादयोः॥५॥हं कौसौः वदनेपातुबालामांसर्वसिद्धये॥
जिह्वापातुसदाहंसः स्कन्धदेशे तु भैरवी॥६॥सुन्दरीनाभिदेशे
तु शिरसिकमलासदा॥भुवोनाहं यं पातुसदाविपुः सुन्दरी॥७॥
ललाटे सुभगापातुकंठदेशे तु मालिनी॥वाग्भवंपातुहृदये उ
दरे भगसर्पिणी॥८॥भगमालिनाभिदेशे लिंगे पातु मनोभवा
गुह्यं पातु महादेवी राजराजेश्वरी शिवा॥९॥चेतन्यरूपिणी पा

तुपादयोर्जगदं विका॥नारायणी सर्वगात्रे सर्वकार्यशुभं करि
॥१०॥ब्रह्माणीपातुमां पूर्वदक्षिणे पातु वैष्णवी॥पश्चिमे पातु वा
राही उत्तरे तु महेश्वरी॥११॥आग्नेयां पातु कोमारी महालक्ष्मी
स्तु नैऋते॥वायव्यां पातु वामदेवा इन्द्राणीपातु ईशके॥१२॥
आकाशे च महामाया पृथिव्यां सर्वमंगला॥आम्नायं पातु वर
दा सर्वार्थभुवनेश्वरी॥१३॥यद्दं कवचं दिव्यं त्रैलोक्ये वातिदु
र्लभम्॥पठत्यातः समुत्थाय शुचिः प्रयतमानसः॥१४॥नरेति

गोनापदो व्याचिर्नभयं कपि विद्यते ॥ नवमूर्छा भयंतस्य पा
तकानां भयंतथा ॥ १५ ॥ नदारिद्र्य भयंतस्य मृत्युनाशं श्रियं
करम् ॥ गङ्गेच्छिवपुरंदेविसत्त्वं सत्त्वं वदाम्यहम् ॥ १६ ॥ य
इदं कवचं ज्ञात्वा श्रीविद्याया जपेत्प्रियम् ॥ समाप्नोति फ
लं तस्य शिवसायुज्यं संभवम् ॥ १७ ॥ इति श्रीरुद्रयामले
वालापरमेश्वरी कवचं समाप्तम् ॥ ॥ शुभम् ॥ ॥ रामः ॥

